

There are no translations available.

- Έτσι «φουντάραμε» το Φετχί – Μπουλεϊτ
Απο τη συνέντευξη του Βλαχόπουλου Νικολάου
Σαν σήμερα 18 Οκτωβρίου 1912 ο Νικόλαος Βότσης κυβερνήτης του Τορπιλοβόλου 11 με πλοηγούς τους Λιτοχωρίτες Νικόλαο Βλαχόπουλο και Μιχαήλ Κωφό εισήλθαν στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης και τορπιλίσαν το Τουρκικό θωρηκτό Φετχί Μπουλέντ.
Μια συγκλονιστική αφήγησι του Λιτοχωρίτου καπετάν Νικόλα Βλαχόπουλου το 1968, από την Ναυτική Έποποιία του 1912 στο λιμάνι τής Θεσσαλονίκης. Ηρωϊσμός και άταπαρνησις πού υπήρξε η απαρχή τής απελευθέρωσης τής πρωτεύουσας του Βορρά.
- Ήταν αρχές του Οκτώβρη του 1912 μέ τήν έναρξι του Βαλκανικού πολέμου, όταν ο κυβερνήτης του μικρού ιστιοφόρου Νικόλαος Βλαχόπουλος βρέθηκε αποκλεισμένος μέ πολλά άλλα ιστιοφόρα και εμπορικά στο λιμάνι τής Θεσσαλονίκης. Τα πληρώματα των αργούντων σκαφών περιεφέροντο στην πόλι χωρίς εργασία. Λίγο πιο μπροστά και προτού ο Έλληνικός Στόλος αποκλείση το λιμάνι, μετέφερε άμμο και χαλίκι για λογαριασμό τής Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ο καπετάν Νικόλας, τώρα όμως προσέδεσε κι αυτός το καϊκι του στο μώλο και περιμένε.
- Άς αφήσουμε όμως τόν ίδιο να μās αφηγηθῆ το μεγάλο κατόρθωμα του πλοιάρχου Βότση, που συνεκλόνησε την εποχή εκείνη όλη την Ευρώπη με την τόλμη του κι έβαλε σε ανυσηχίες την τότε τουρκική στρατιωτική διοίκηση τής Θεσσαλονίκης για την έκβασι των επιχειρήσεων στη Μακεδονία.
- «Η απόφασις μου να επανέλθω στην γενέτειρά μου που εῖχε ελευθερωθῆ προσφάτως από τά Ελληνικά στρατεύματα διά μέσου του ναυλοχοῦντος στο λιμένα τής Θεσσαλονίκης Τουρκικού στόλου, επιδοκιμάσθηκε και από άλλους συμπατριώτας μου και με παρώτρυναν να την επιχειρήσω, με παρακάλεσαν δε να παραλάβω στο σκάφος μου κι αυτούς διά το Λιτόχωρο.
- Πράγματι παρέλαβα καμμιά είκοσαριά από δαύτους, και μέσα στο σκοτάδι τής νύκτας διωλίσθησα άριστοτεχνικά κάτω από τις μπουϊκες των επακτίων πυροβόλων, ανοίχθηκα στο πέλαγος, πού ήλεγχε ο Έλληνικός Στόλος.
- Κάποια στιγμή άντελήφθη να πλησιάζη το μικρό μου καϊκι μία τορπιλλάκατος. Ήταν του πλοιάρχου Βότση.
- Την εποχή εκείνη τά Ελληνικά στρατεύματα μετά την μάχη των Γιαννιτσών, υπό την άρχιστρατηγίαν του Στρατηλάτη Διαδόχου Κωνσταντίνου προήλασαν και στρατοπέδευσαν είς το Τόψιν 25 χιλιόμετρα βορείως τής Θεσσαλονίκης με άντικειμενικό σκοπό την κατάληψιν της. Από την άλλη πλευρά οι Τούρκοι για να αναχαιτίσουν την ελληνική προέλασι μετέφεραν πυροβόλα μεγάλου βεληνεκούς, από τα πυροβολεία του Καρα – Μπουρνού, στο ναυλοχούν στο λιμάνι τής Θεσσαλονίκης τουρκικό θωρηκτό Φετχί – Μπουλεϊτ για να κτυπήσουν τα προελαύνοντα Ελληνικά στρατεύματα από την θάλασσα.
- Λόγω των εργασιών μου στο λιμάνι, εγνώριζα λεπτομερώς κάθε σημείο του: τα επάκτεια παράλια τους υφάλους, τα άβαθῆ ύδατα, τα ναρκοπέδια, την διάταξι των ναυλοχούντων τουρκικών σκαφών και κυρίως εγνώριζα την ακριβῆ θέσιν τής τουρκικής ναυαρχίδος.
- Ενθουσιασμένος από τας πληροφορίας μου ο πλοίαρχος, και εκτιμήσας τα εθνικά μου αίσθήματα και τόν ακραιφνή μου πατριωτισμόν μου, με ένηγκαλίσθη και εῖπε ότι τελώ έν επιστρατεύσει για να τόν βοηθήσω στο μεγάλο του εγχείρημα.
- Άνεπτύχθησαν λεπτομέρειαι σε σύσκεψι πού έλαβα μέρος πάνω στην «Σφακτηρία» και

συνεφωνήθη να έλθω να με παραλάβω μετά τριήμερο από τον μικρό όρμο του Λιτοχώρου και να με δοθώ συγχρόνως καιρός να στρατολογήσω και μερικούς εμπιστούς συνεργάτες συγχωριανούς μου.

Πράγματι μετά τρεις ημέρας προσήλθα στο καθωρισθέν σημείο κι έχων ως βοηθό τον συγχωριανό μου Μιχάλη Κωφοῦ, θεός – συχωρέστον, ἐπήγαμε και ἐτέθημεν στις διαταγές του Ναυάρχου.

Όταν φθάσαμε εἰς τον ναυλοχοῦντα προ του λιμένος τῆς Θεσσαλονικῆς Ἑλληνικόν στόλον ἀνήλθαμε στήν «Σφακτηρία» και ἐπηκολούθησε σύσκεψις εἰς την οἰοίαν ἀναπτύχθη και πάλιν το σχέδιον δράσεως γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ μεγαλεπιβόλου σχεδίου του Βότση. Σε μένα ἀνετέθη ἡ πλοῖγια τῆς τορπιλάκατου ἐπὶ τῆς οἰοίας ἐπέβαινε ὁ Ναύαρχος Βότσης. Μοῦ ἐδόθη δέ ως βοηθός ὁ Μιχ. Κωφοῦ και μέ εὐψυχία και δεξιότητες ὡδήγησα τήν τορπιλλάκατο διά μέσου τοῦ ναρκοπεδίου εἰς ἀπόστασιν βολῆς, ἀπο τήν τουρκικὴν Ναυαρχίδα.

- Αὐτὴ εἶναι κύριε Ναύαρχε.

- Μήπως κάνεις λάθος καπετάν – Νικόλα ;

- Ὅχι κ. Ναύαρχε. Λέγω με ἀπόλυτη πεποίθησι.

Και ἀμέσως ἐδώσε διαταγή και ἐρρίφθη ἡ πρώτη τορπίλλη, που πέτυχε τὸ ἐχθρικό σκάφος στήν μέση και προξένησε τεράστια ρωγμὴ. Μια δευτέρη πέτυχε παραπλεύρως κι ἐνῶ το πολεμικό ἐβυθίζετο μια τρίτη πέρασε πάνω ἀπὸ το κατὰστρομα για να ἐκτραπῆ στήν προκυμαία με κρότο χιλίων κεραυνῶν, ἐνστείρασα τὸν πανικό στους κατοίκους.

Ἀκολουθῶς ἐπωφελοῦμενοι τῆς συγχήσεως και τοῦ γενικοῦ πανικοῦ των Τούρκων και του συσκοτισμοῦ που ἐπηκολούθησε, διωλίσθησαν δια μέσου τῶν ἐχθρικών σκαφῶν και ἀπο τους προβολεῖς τῶν ἐπακτίων του Καρά – Μπουρνού και τέλος με διαφόρους ἐλιγμούς φθάσαμε ἐκτὸς βολῆς και ἀνοιχτήκαμε στο πέλαγος ποῦ ἤλεγχε ὁ Ἑλληνικός Στόλος.

Αἱ συνθηματικαὶ βολαὶ που ἐρρίφθησαν ἀπὸ τήν τορπιλλάκατο τοῦ Ναυάρχου Βότση, ἀνήγγειλαν στα Ἑλληνικά πληρώματα τήν ἐπιτυχία τοῦ σχεδίου και τήν διάσωσή μας, προκάλεσε δέ ἀπερίγραπτο ἐνθουσιασμό στους ναῦτας και ἀξιωματικούς, που ἄρχισαν δαιμονιώδη καταγισμό πυρός ἐναντίον τῶν Τουρκικῶν ἐπακτίων πυροβολείων.

Ἀκολουθῶς ἐγένετο ἐνθουσιώδης ὑπόδοχή στὸν ναύαρχο Βότση, τὸν οἰοῖον ἀπεκαλοῦν «Νέο Κανάρη» και με τήν ἀκολουθίαν του και ὑπὸ καταγιστικά πυρὰ ἐναντίον του τουρκικοῦ στόλου».

Αὐτὰ μέ ἀφηγήθη ὁ 85τούτης καπετάν – Νικόλας ποῦ ζῆ ἀποτραβηγμένος, ἀλλὰ και δοξασμένος ἀνάμεσα σε ἐγκόνια και τρισέγγονα στο Λιτόχωρο.

Σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἀφηγήσεώς του τα μάτια του ὑγρά, εἶχαν μια λάμψη ἀπόκοσμη σαν να ζοῦσε τίς ἥρωικὲς στιγμὲς στήν σκοτεινὴ ἐκείνη νύκτα τοῦ Οκτώβρη ποῦ ἀνατίναξαν τὴν Τουρκικὴ Ναυαρχίδα.

